

عشق بازیافته

در سینما

تینر و ادبیات داستانی

رسول نظریزاده

نظرزاده، رسول، ۱۳۵۱ -

عشق بازیافته در سینما، تیاتر، ادبیات داستانی / رسول نظرزاده، تهران:
روزنه کار، ۱۳۹۶.

۲۱۰ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س م.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۸۷۶-۰۴-۶

فیبا. - عشق در ادبیات - Love in literature - عشق در هنر - Love

in art - سینما - نقد و تفسیر - Reviews - Motion pictures

دی کنگره: ۱۳۹۶ ع/ع ۵۳/۰۵۳ PIR

رده‌بندی دیویی: ۸۱۰/۰۰۸۳۵۴

شماره ثبت ملی: ۴۸۵۲۴۱۴

روزنه

در سینما، تیاتر و ادبیات داستانی

عشق بازیافته

نویسنده: رسول نظرزاده

ناشر: روزنه کار

چاپ و صحافی: روزنه کار

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول: ۱۳۹۶

قیمت: ۱۷۰۰۰ تومان

حق چاپ محفوظ است.

تهران: خیابان استاد مطهری خیابان فجر کوچه شهید نظری پلاک ۵۲ تلفن: ۸۸۸۲۸۲۰۹

Email: rowzane.pub@gmail.com شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۸۷۶-۰۴-۶

فهرست

مقدمه ۷

بخش اول - در سینه‌ای جهان

فصل اول: باخترانی تهرل «عشق باز یافته» در شش فیلم

- ۱۵ برجسته‌ی سینما: جهان
- ۱۶ ۱- کازابلانکا
- ۲۲ ۲- جانی گیتار
- ۲۸ ۳- سرگیجه
- ۳۱ ۴- پاریس، تگزاس
- ۳۵ ۵- سینما پارادیزو
- ۴۱ ۶- پیش از غروب

فصل دوم: الگوهای «عشق باز یافته» در سینما

پیوست: عشق باز یافته در فیلم «قطار سریع

۵۹ شانگ های»

بخش دوم - «عشق باز یافته» در سینمای ایران

فصل سوم: ردپای «عشق باز یافته» در سه فیلم سینمای ایران ۶۳

- ۶۵ ۱- رد پای گرم
- ۷۴ ۲- ماهی ها هم عاشق می شوند
- ۷۸ ۳- تنها دوبار زندگی می کنیم
- ۸۵ فصل چهارم شاخصه های «عشق بازیافته» در فیلم های ایرانی ..
- ۹۳ پیوست: عشق بازیافته در فیلم «مرد بارانی»

بخش سوم - «عشق بازیافته» در ادبیات داستانی

- ۹۹ فصل پنجم عشق بازیافته در پنج اثر ادبیات داستانی معاصر ایران.....
- ۱۰۲ ۱- اثر ابراهیم
- ۱۱۴ ۲- آینه های دردار
- ۱۲۱ ۳- فریاد
- ۱۲۶ ۴- فانفار
- ۱۳۴ ۵- ویران می آید
- ۱۴۳ فصل ششم شاخصه های عشق بازیافته در ادبیات داستانی معاصر ایران.....

بخش چهارم - در ادبیات نمایشی

- ۱۵۷ فصل هفتم نگاهی به عشق بازیافته در نمایشنامه های ایسن.....
- ۱۵۷ ۱- ما مردگان برمی خیزیم
- ۱۷۵ ۲- جان گابریل بورگمن
- ۱۸۹ فصل هشتم عشق بازیافته در نمایشنامه «رویای پاییزی» یون فوسه
- ۱۹۹ فصل نهم نگاهی به «عشق بازیافته» در دو نمایشنامه ی ایرانی
- ۱۹۹ مرد ناتمام و طعم آلود جنگلی

مقدمه

نوشتن درباره‌ی لحظه‌های عشق باز یافته، میان دو انسان در فیلم‌ها، داستان‌ها و نمایشنامه‌ها، مثل خالی کردن خود از احساسات شخصی‌ای است که با لحظه لحظه‌ی آنها زیسته‌ای و نگاه و احساسات با آنها رشد یافته است. بازخوانی و پیدایی آنها ضمن توجه دادن دوباره، نهی اشراف و گذر را هم در خود نهفته دارد. باید زمان می‌گذشت تا برآنی از آنها فاصله‌گیری. آنها را با هم مقایسه کنی و به نتیجه‌ای درخور بررسی، نتیجه‌ای که برای این قلم لااقل همچون کشفی بود که امیدوار است در این کتاب بتواند آن را به سرانجامی برساند.

این تجمع احساس‌های فروخورده، بغض‌های فراموش‌شده و حسرت‌های سرباز کرده و توقع‌های برآورده نشده، نگاه‌های قدرنشناخته، تنهایی‌های مغرورانه و... جای آن دارد که بار دیگر مورد نگاه نزدیک‌تر و همراه شدن دوباره قرار گیرد.

خیلی زود متوجه می‌شوی که مضمون «عشق باز یافته» اگر درست پرداخت شود و به اصطلاح دریابد، یکی از مایه‌های مهم و همیشگی تاریخ

سینما، تاتر و داستان بوده است. گستره‌ی آن به رابطه‌ی زن و مرد محدود نمی‌شود و عشق بازیافته (بازگشت) به طبیعت، به خانواده، به شهر، به کودکی، به دوران جوانی، به مادر، به گذشته و... همچنین بازگشت و بازیابی خود، که با مضمون تحول همراه می‌شده، در سینما بسیار مرسوم بوده است. اما «عشق بازیافته» میان زن و مرد که خط سیر این متن است در سینما و تئاتر پدران و عاشقان بسیار دارد و دیالوگ‌های این صحنه‌ها به گفتگوهای فراموش‌ناشدنی بدل شده‌اند و این یکی از معجزه‌های هنر است که فراتر از ابزار و تکنیک، چنین از محدوده‌ی زمان و مکان فراتر می‌رود و در قلب‌ها جریان می‌یابد. توانایی غرق شدن در این لحظه‌ها - در نگاه و توجه به هر دو طرف ماجرا - عبور و رشدی درخور نیاز دارد. همچون گرم شدن و شعله‌ور ساختن گرما، انرژی که رو به خاموشی می‌رفت. ما - تماشاگر - از داستان ماجرا خارج می‌شویم، در کثی میان لحظه‌ها می‌ایستیم، از زمین انگار فاصله می‌گیریم، از آرم‌ها، یابته‌ها، حسادت‌ها و... و با نگاهی فراتر و کمی دورتر، به خود و به آنها می‌نگریم. به چرخه‌ی همه‌ی عمر - که این آثار می‌گویند بدون دیگری بی‌معنا گذشت است - و بیرون افتادن از چرخه‌ی هستی و مواجه شدن با چهره‌ی واقعی خود در آینه. آنها معمولاً غرور و خامی و پنهان‌کاری را در این گذر پشت سر نهاده‌اند و نقاب‌ها و بازی‌ها را کنار گذاشته‌اند اما این فاصله باعث شده خود را بیست احتیاطی دائمی برای رو نکردن احساسات و صدمه‌ی دوباره و نوعی مقاومت قرار دهند و رسیدن به اعتماد در آنها و برای اطرافیان‌شان مشکل باشد. این حسادت اما در برابر همدیگر با بغض و نفرت سرپوشیده و گلایه‌ها همراه است. دیدن آنچه در آینده‌ی جان می‌گذرد، مستلزم اعتمادسازی دوباره است. اما از سویی نیز آنها آموخته‌اند با جهان احساس‌های خود، سراسرتر و هماهنگ‌تر عمل کنند و سلطه‌ی نگاه دیگران و قضاوت‌های زود هنگام را به کناری نهند و به تعالی رابطه میان خود و دیگری برسند.

در سینمای ایران، این مضمون کمتر به چشم می‌خورد اما نشانه‌های آن را در برخی از دیالوگ‌ها و فیلم‌های علی حاتمی و مسعود کیمیایی می‌توانیم

ردیابی کنیم و در این میان فیلم *رد پای سحر*، ردّ و نشان بیشتری از خود نشان می‌دهد.

توانایی و قدرت این آثار آنجاست که می‌توانند چنان حساسیت این لحظه‌ها را بالا ببرند که همه‌ی جزئیات و نشانه‌های رفتاری، کلامی و حسی و حتی لباس و حرکت دست و گردن و نگاه و... را تا بالاترین حد خود مورد توجه قرار دهند. دیالوگ‌های چندلایه و غیرمستقیم و انگشت گذاشتن بر زخم‌ها و حسرت‌ها، تا رسیدن به لحظه‌ی «اعتراف» و سرباز کردن احساسات و سوءتفاهم، تا ترمیم دوباره‌ی رابطه، از درخشان‌ترین لحظه‌های سینمایی و گفتگو نویسی را رقم می‌زند.

در علت جدایی و به هم نرسیدن آنها در گذشته، علاوه بر خودخواهی و خامی آنها، نوعی نگاه تقدیری هم به چشم می‌خورد. تبعات جنگ، تعصبات قومی/ قبیله‌ای/ خانوادگی بدخواهی و توطئه‌ی رقیب یا کس و کسانی که از فاصله‌ی آنها سود می‌برند، فاصله‌ی طبقاتی، مسافرت و یا حادثه‌هایی اجباری و ناخواسته و... اما انگار قدرین جذب درون، سرانجام بر همه‌ی آنها فائق آمده و آنها را دوباره به هم رسانده است. موقعیت امروز آن دو - زن و مرد - در «عشق باز یافته» تاثیر بسیاری دارد اگر یکی از آنها به فروپاشی و سقوط و فراموشی رسیده باشد، امکان باز، از ی رابطه بسیار مشکل به نظر می‌رسد. اگر فاصله‌ی جدایی کمتر باشد و موقعیت شغلی و روحی هم طبیعی باشد یا انگلی نباشد - که به دیگری به عنوان سکوی پرش رجوع کرده باشد - هم موقعیت و مفهوم صحنه، معنا و عمق بیشتری می‌یابد. بنابراین اتفاقی و غیرمنتظره بودن و مواجهه دوباره‌ی با همدیگر پس از سال‌ها به هم، آن شائبه‌ها و سبک و سنگین کردن‌ها - و به طور طبیعی جریان یافتن رابطه در نطفه‌های درونی آن در تاثیر گذاری این لحظه‌ها سهم به‌سزایی دارد. هر چند این نگاه در سینمای امروز به کلی تغییر کرده است، به طور مثال در فیلم «بیل رو بکش ۲» تارانتینو دو قاتل حرفه‌ای زن و مرد پس از یافتن دوباره‌ی همدیگر و قصد کشتن و انتقام‌گیری از هم، تا ضربه‌ی مرگبار زن به «قلب بیل» تازه به عشق باز یافته می‌رسند! از سویی آنها ابایی ندارند بگویند در

طول این رابطه از هم سوءاستفاده می‌کرده‌اند! از این رو در انتخاب این صحنه، به عنوان صحنه‌ی خالص «عشق بازیافته» دچار تردید می‌شویم! «عشق بازیافته» در ادبیات داستانی ایران (همچون سینمای ایران) بسیار اندک و انگشت‌شمار است. دلایل آن را شاید بتوان به مقوله‌های بسیاری مرتبط دانست. اما می‌توان در سطح کلان به نبود امنیت عاطفی، میوه‌ی منوعه دانستن عاشقی، تحول‌ها و تنش‌های پی‌درپی سیاسی-اجتماعی در طی صد سال اخیر، نبود فردیت و بلوغ احساسی-عقلانی و... اشاره کرد.

نمونه‌ی دیگری از عشق بازیافته را می‌توان در ادبیات نمایشی، در دو نمایشنامه‌ی سال‌های آخر زندگی هنریک ایبسن یافت که مملو از احساسات و بررسی‌های عاطفی و پیچیده‌ی میان زن و مرد است بی آن که در دام ملودرام بیفتد. نمایشنامه‌های «ما مردگان بر می‌خیزیم» و «جان گابریل بورگس» در نمونه‌ی قابل توجه در این مورد هستند. همچنین نمایشنامه‌ی معاصر «ره‌ی پاییزی» نوشته‌ی یون فوسه که نگاهی امروزی و چند لایه به این گونه رابطه است.

در نمایشنامه‌های امروز ایرانی با نمونه‌های کمی از عشق بازیافته روبرو می‌شویم. تنها در نوشته‌های نمایشنامه‌نویسان زن جوان معاصر با نشانه‌هایی از این گونه رابطه‌ها مواجه می‌شویم. بی‌آن که با نگاهی گسترده و عمیق و با جزئیات - نسبت به نمونه‌های برجسته‌ی آن در جهان - روبرو باشیم. تاثیر بحران‌های سیاسی-اجتماعی را در «ما مردگان بر می‌خیزیم» و «جان گابریل بورگس» می‌توان یافت. در این کتاب به دو نمونه از این نوع نمایشنامه‌ها که خوش‌خشان هر دو هم اجرا شده‌اند اشاره می‌شود: نمایشنامه‌ی «طعم آلوی جنگلی» نوشته و کار نویسین تبریزی و نمایشنامه‌ی «مرد مقابل» نوشته‌ی هاله مشتاقی نیا با اجرای سیما تیرانداز.

در این کتاب به لحاظ نظری - ساختاری و محتوایی - ده مولفه و الگوهای تکرار شونده در «عشق بازیافته» میان زن و مرد مورد توجه و واکاوی قرار گرفته که همان مبنای بررسی در شکل‌های گوناگون دیگر آثار هنری قرار گرفته است.